

Hørrup: Saa vidt jeg ved, er det ikke Tilfældet; saa vidt jeg ved, er der ikke forlangt flige Oplysninger. Jeg antager, at Grunden gennem de løbende Aar er den, at der i Statsrevisionen ikke har været Tvivl om denne Kontos konfidentielle Karakter.

Falkenstjerne: Jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (Dinesen) om den dansk-amerikanske Mission. Det ærede Medlem oplyste jo, at der var 6 Teologer, som vare blevne sendte til Amerika som Præster. Jeg tror, at det vilde have været endnu mere oplysende, om det ærede Medlem havde oplyst os om, hvor længe disse 6 Teologer vare blevne derovre, og hvor mange der vare komne tilbage og blevne anbragte i gode Embeder her hjemme, og overhovedet om, hvilken Stæbne disse 6 Teologer have haft. Endvidere oplyste det ærede Medlem med et Tal, som jeg ikke nøjagtig kunde høre, hvor stor en Sum der var ydet fra private her i Landet til denne Mission. Jeg tror ogsaa, at det i denne Henseende vilde være interessant at faa oplyst, hvorledes den Sum var tilvejebragt, om f. Eks. ikke ved Hjælp af det noget moderne og undede Middel: Basarer. Jeg tvivler i højeste Grad paa, at den Slags Missionsbasarer ere særlig oplysende med Hensyn til den Interesse, der i Virkeligheden er for Sagen. Jeg maa dog, for ikke at blive misforstaaet, tilføje, at jeg hører selv til dem, der omfatte den dansk-amerikanske Mission med Interesse. Jeg tror, at den har Betydning, men jeg tror ikke alene, at det er fuldstændig betydningsløst, at Staten blander sig i den Sag, men jeg anser det endog for i allerhøjeste Grad stadeligt og farligt for hele denne Sags videre Udvikling. Jeg tror, at man fra et religiøst Standpunkt har almindelig Grund til at beklage den Forbindelse, der for Tiden findes her i Landet mellem Stat og Kirke, men at ville udbide denne Forbindelse til ogsaa at gælde for Staten og de Missionsbestræbelser, der fremkomme fra privat Side her i Landet, tror jeg vil være i allerhøjeste Grad ubelæggende for disse Bestræbelser. Endvidere er det overflødig. Der har nemlig nylig været en Mand i Amerika, som er nøje knyttet til denne Mission. Han er i disse Dage vendt tilbage og har aflagt Beretning for de Medlemmer og Missionsvenner her i Landet, der interessere sig for denne Sag. Han har gjort det enten for sin egen eller for de amerikanske Menighe-

ders Regning, og jeg tror, at de Oplysninger, han har tilvejebragt, ere fuldt ud tilstræffelige baade for Missionens Bestyrelse og for dens Venner. At Staten derefter vil sende en af sine Provster derover, forekommer mig at være et Skridt paa en Bane, som jeg i alt Fald vil fraraade, at vi gaa med til.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg skal ikke opholde Forsamlingen ret længe; det er kun faa Bemærkninger, jeg har at gøre i Anledning af det fremkomne. Den ene angaar det meget debatterede Spørgsmaal om Frederiks Hospital. Jeg tror ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørrup), at det havde været ønskeligt, at man ikke var fremkommen med denne Sag, saaledes at man var nødt til at komme ind paa Realiteten af den, men havde slaaet sig til Ro ved, at der virkelig var en Undersøgelse i Gang. Det vilde jo da være undgaaet at vedblive at sælde Domme med Hensyn til enkelte Punkter, som jeg er overbevist om, at denne Undersøgelses endelige Resultat vil vise Urigtigheden af. Den anden Bemærkning, jeg har at gøre med Hensyn til Frederiks Hospital, er, at jeg maa forvare mig imod, at den ærede Ordfører paa en, som det forekommer mig, altfor juridisk Maade har gjort Anvendelse over for mig af den Sætning: Den, som tier, samtykker. Fordi jeg ikke har omtalt visse Ting, har den ærede Ordfører straks ment, at jeg har samtykket. Jeg maa forvare mig derimod. Jeg hævder for det første, at der er en Undersøgelse i Gang — det er en administrativ Undersøgelse, hvormed man nødvendigvis maa begynde. For det andet har jeg ikke gjort nogen Indrømmelse med Hensyn til den meget omtalte Apotekerregning, idet jeg med Hensyn til det Punkt, hvorpaa det kommer an, som det senere blev fremhævet, nemlig hvad der i Gennemsnit er blevet forbrugt, ingen Indrømmelse har gjort. Der var ikke Forpligtelse for den paa-gældende til at aflægge Regustab for sine Rejsseudgifter; det kom der først, efter at Ministeriet havde forlangt hans Erklæring, efter at visse Sigtelser vare blevne fremsatte. Den Gang kom Erklæringen og skulde ikke komme før. Det var fremdeles slet ingen Indrømmelse af mig, at jeg ikke omtalte Spørgsmaalet om Beslighedens Reparation. Jeg omtalte det ikke, fordi jeg slet ikke havde lagt nogen Vægt paa dette Punkt, efter som denne Reparation var en af de mangfoldige, der maatte finde Sted ved alle Beslighederne, saaledes som Gulene